

Éghajlat-politikai konferencia (szimuláció): Ipar és kereskedelem

Címzettek: Az ipari és kereskedelmi szereplők főtárgyalói

Tárgy: Felkészülés az éghajlat-politikai csúcstalálkozóra

Üdvözljük Önöket az éghajlat-politikai csúcstalálkozón! Az ENSZ főtitkára felkérte Önöket és valamennyi érintett érdekcsoport vezetőit, hogy működjenek együtt az éghajlatváltozás sikeres kezelése érdekében. Felkérőlevelében a főtitkár [kifejtette](#), hogy „Az éghajlati vészhelyzet olyan versenyfutás, amelyben jelenleg vesztesre állunk. De ezt a versenyt meg is nyerhetjük. A legmegbízhatóbb tudományos eredmények szerint ha a hőmérséklet-emelkedés egy kicsit is meghaladja az 1,5 °C-ot, az súlyos és helyrehozhatatlan károkat okoz majd az életünk alapjait biztosító ökoszisztémákban. A tudomány szerint azonban még nincs túl késő. Még tehetünk ellene valamit! Ehhez azonban alapvető változtatásokra lesz szükség a társadalom minden területén, így például az élelmiszer-termelés és a földhasználat módja, a közlekedés üzemanyagai és a gazdaság energiaellátása terén. Ha együtt lépünk fel, senki sem fog lemaradni.”

A csúcstalálkozó célja egy terv kidolgozása annak érdekében, hogy a globális felmelegedés az iparosodás előtti szinthez képest legfeljebb 2 °C [3,6 °F] legyen, de lehetőleg csak a Párizsi Megállapodásban hivatalosan rögzített célt, az 1,5 °C-ot [2,7 °F-ot] érje el. A [tudományos adatokból](#) egyértelműen kitűnik, hogy ha a felmelegedés meghaladja ezt a szintet, az katasztrofális és visszafordíthatatlan következményekkel jár majd, melyek az összes ország népének egészségét, jólétét és életét fenyegetik.

Az Önök csoportját a világ azon főbb iparágainak és vállalatainak vezérigazgatói alkotják, amelyek meghatározzák az energiafogyasztást, például autógyártók, légitársaságok, hajózás és árufuvarozás, ipari és fogyasztási cikkek gyártói, építőipar, üzleti és lakóingatlanok, fogyasztási cikkek, informatika és egyéb nagyvállalatok.

Az Önök számára a következő szakpolitikai intézkedések a legfontosabbak, de bármilyen lehetséges intézkedést javasolhatnak vagy megakadályozhatnak.

- 1. Az energiaárakat alacsony szinten kell tartani.** Az energiaárak emelkedésével a termékek költségei is emelkednek, így kevésbé valószínű, hogy az emberek megvásárolják a termékeiket. Igyekezzenek alacsonyan tartani az energiaárakat az energiaadók és a magas szén-dioxid-kibocsátási árak elleni fellépéssel, illetve az energiatámogatások ösztönzésével. Vizsgálják meg, hogy az Önök és más csoportok által javasolt szakpolitikák hogyan befolyásolnák az energiaköltségeket.
- 2. Javítani kell az energiahatékonyságot a közlekedés, az épületek és az ipar vonatkozásában.** Az energiahatékonyság azt jelenti, hogy kevesebb energiát használnak fel ugyanazon szolgáltatások nyújtására vagy ugyanazon termékek előállítására. Az energiahatékonyság javítása néha növeli a kezdeti költségeket, de csökkenti a működési költségeket, így hosszú távon megtakarításokat eredményez. A hatékonyság javítása vonzó lehetőség lehet az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) kibocsátásának csökkentésére. Önök azonban ellenzik azokat a politikákat és szabályokat, amelyek rövid időn belül nagymértékű hatékonyságnövelést követelnének meg, mivel el akarják kerülni, hogy termékeiben és eljárásaiban gyors és költséges változtatásokat kelljen végrehajtaniuk.
- 3. Meg kell vizsgálni a közlekedés, az épületek és az ipar villamosításának lehetőségeit.** Napjainkban a közlekedési ágazat – az autók, tehergépkocsik, hajók, vonatok és repülőgépek meghajtása – túlnyomórészt olajfüggő. Emellett az épületekből származó ÜHG-kibocsátás is elsősorban a fosszilis tüzelőanyagokkal való fűtésből adódik. A közlekedés, a fűtés és az ipari folyamatok villamosításával ezek energiaellátása megújuló energiával is megoldható lenne, ha

Kidolgozta: Climate Interactive, MIT Sloan School of Management Sustainability Initiative, ESB Business School és UMAs Lowell Climate Change Initiative. Utolsó frissítés: 2019. szeptember.
www.climateinteractive.org

ezek az áramforrások megbízhatóak és olcsóbbak lennének, mint a fosszilis energia.

- 4. Olyan intézkedések ösztönzése, amelyek nem érintik közvetlenül az Önök ágazatait.** Bár tisztában vannak az éghajlatváltozás veszélyeivel, Önöknek a részvényeik értékét is védeniük kell. Ezért olyan politikákat szorgalmaznak, amelyekkel anélkül csökkenthető az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása, hogy ágazataik hátrányt szenvednének. Bár a fosszilis tüzelőanyagok használatából származó CO₂ járul hozzá a legnagyobb mértékben az éghajlatváltozáshoz, a metán (CH₄), a dinitrogén-oxid (N₂O) és más gázok is erős üvegházhatású gázok, és a hatásuk egyre nő. A világszerte alkalmazott mezőgazdasági és erdészeti gyakorlatok nagymértékben hozzájárulnak a gázok kibocsátásához. Önök támogatják az egyéb üvegházhatású gázok csökkentését célzó intézkedéseket, többek között a földhasználatból, a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó kibocsátásokat illetően. Támogatják az erdőirtás visszaszorítására és az új erdők telepítésére irányuló erőfeszítéseket is.

További szempontok

Az Önök által képviselt iparágak még akkor alakultak ki, amikor olcsó volt az energia, és üzleti modelljeik abból indulnak ki, hogy az üzemanyag és a villamos energia olcsó marad és továbbra is bőségesen rendelkezésre áll majd. Az energiahatékonyság gyors és jelentős növeléséhez gyökeres szemléletváltásra és újfajta szaktudásra lenne szükség. Ágazataik legfontosabb érdekelt felei közül néhány, például a meglévő autógyártók, valamint a légitörekedési, a hajózási és árufuvarozási ágazat számára hátrányosak lehetnek az üzemanyagárakat növelő politikák. Egyesek talán fenn sem tudnának maradni. Más ágazatokban az energiahatékony termékek prémium áron értékesíthetők és nyereséget hozhatnak. Az energiahatékonyság nemcsak az energiaigényt csökkenti, hanem ellenállóbbá is teheti a társadalmat az éghajlatváltozással kapcsolatos katasztrófákkal szemben. Egy jól szigetelt lakás például akkor is megtartja a hőt, ha a vihar leszakítja az elektromos vezetékeket. A gazdaság energaintenzitása (az egységni reál-GDP-re vetített energiafelhasználás) évente körülbelül 1,3%-kal csökken, és ez a tendencia várhatóan a következő évtizedekben is folytatódik. Egyes elemzők szerint az energaintenzitás évente akár 5-7%-kal is csökkenhet (habár ez némi költséggel jár, és nem minden iparágra igaz).

Az Önök ágazatának vezetői arról számolnak be, hogy számos energiahatékonysági projekt rövid idő alatt megtérül, és pozitív nettó jelenértéket kínál alacsony kockázat mellett. Innovatív finanszírozási mechanizmusokkal az alacsonyabb energiaköltségekből származó megtakarítások visszaforgathatók új energiahatékonysági projektek finanszírozására, ami pénzügyileg vonzóvá teszi az ilyen projekteket az érdekelt felek számára.

A globális építőipari ágazat a népesség és a gazdaság növekedésének köszönhetően soha nem látott ütemben bővül. A következő 40 évben a világban várhatóan 230 milliárd négyzetméternyi új épület épül fel, ami azt jelenti, hogy az épített terület minden héten egy Párizs méretű területtel bővül. A globális építőipari ágazatban új szakpolitikákra és ösztönzőkre van szükség az energiahatékonyság és a megújulóenergia-termelés gyorsabb növeléséhez, valamint a meglévő struktúrák korszerűsítéséhez. Az új épületek használatba vétele, illetve a meglévő épületek energetikai korszerűsítése 25-80%-kal vagy még nagyobb mértékben csökkentheti az energiafelhasználást, és a „nettó nulla” energiaigényű épületek ma már számos területen nemcsak lehetségesek, de nyereségesek is. Az olyan, energiaigényes iparágak, mint a vas-, az acél- és a cementgyártás új berendezések telepítésével és a hulladékhő újrahasznosításával hatékonyabbá váltak. A hatékony, megfelelően méretezett motorok és hajtóművek 20-25%-os energiamegtakarítást eredményezhetnek. Az épületek, a járművek és az infrastruktúra hosszú élettartama azonban korlátozza a fejlesztés ütemét, és rávilágít, hogy nemcsak az új beruházások, hanem a korszerűsítések is fontosak.

A lehetőségek ellenére óvakodniuk kell az olyan szakpolitikáktól, amelyek új költségeket rónak az üzleti tevékenységre, ideértve az Önök által felhasznált energia árának jelentős emelését is. Csoportjuk mindig is támaszkodott az innovációra, így vonzóan találhatják az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését célzó technológiai megoldásokat, és helyeslik azokat az állami

támogatásokat, amelyek új üzleti lehetőségeket teremtenek.

Önök tisztában vannak azzal, hogy az éghajlatváltozás legsúlyosabb hatásainak elkerülése érdekében csökkenteni kell a globális kibocsátásokat. A tengerszint emelkedése, az egyre szélsőségesebb időjárás és az ebből eredő geopolitikai problémák és változások országaikban komoly kockázatot jelentenek az ellátási láncok, a fogyasztók és a munkavállalók számára. Minél nagyobb károkat okoz az éghajlatváltozás, annál valószínűbb, hogy olyan, szélsőséges politikák és szabályozások születnek, amelyek növelnék az energiaköltségeket és ártanának az Önök ágazatainak. Miközben igyekeznek megakadályozni, hogy olyan szakpolitikák és szabályozások lépjenek életbe, amelyek méltánytalan terhet rónának az ágazataikra, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére és az éghajlatváltozás megfékezésére is törekedniük kell, hogy a felmelegedő világban továbbra is nyereségesek lehessenek – sőt, hogy egyáltalán fenn tudjanak maradni. Állítólag Paul Polman, az Unilever vezérigazgatója mondta egyszer, hogy „[egy halott bolygón nincs profit](#)”.
